

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: **P. V.**, narozena X,
bytem X,
zastoupena advokátem Mgr. Martinem Zikmundem,
sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 13. 7. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná žalobkyni odňala invalidní důchod. Na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město dospěla k závěru, že žalobkyně již není invalidní. Lékař stav žalobkyně zhodnotil, že pokles pracovní schopnosti u žalobkyně dosáhl 25 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami. V nich poukázala, že se nezměnily

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

skutečnosti rozhodné pro její nárok. Rozhodující příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vždy tvořilo postižení spadající pod kapitolu VI (Postižení nervové soustavy), položku 1c (Cévní postižení mozku a míchy, dětská mozková obrna, středně těžké funkční postižení, středně těžká motorická, senzorická, řečová nebo kognitivní dysfunkce, některé denní aktivity omezeny) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje 40–60 %. Nově však posudkový lékař bez osobního vyšetření za dominantní potíží určil lehkou hemiparezu s hodnotou v rozptylu 20–30 %. Žalobkyně rovněž namítala nezohlednění současného výskytu většího počtu zdravotních problémů. Správně zde měla žalovaná aplikovat § 3 odst. 1 citované vyhlášky navyšující při komorbiditě výslednou hodnotu o 10 %. Žalovaná námitky zamítla a své předchozí rozhodnutí potvrdila. V námitkovém řízení nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu VI (Postižení nervové soustavy), položku 1b (Cévní postižení mozku a míchy, dětská mozková obrna, lehké funkční postižení, lehká motorická, senzorická, řečová nebo kognitivní dysfunkce, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi nebo je možno je vykonávat s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení citovaná vyhláška stanovuje 20–35 %. Lékař žalované zvolil na základě doložených lékařských zpráv a charakteru zdravotního postižení střed uvedeného rozpětí, tj. 25 %.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou. V ní zopakovala námitky ze správního řízení. K nim nově připojila námitka stran absence řádného odůvodnění. Napadené rozhodnutí pracovalo se závěry nevyplývajícími ze skutkových zjištění. Žalobkyně také namítla, že v rozporu s odůvodněním žalované její lékař v posudku neurčil přesný střed rozmezí 20–35 %, nýbrž hodnotu 25 %.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě pro medicínskou povahu námitek navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Podkladový posudek napadeného rozhodnutí jinak pokládala za úplný, celistvý a přesvědčivý.

Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 25 %, a proto se v jejím případě nejedná o invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Invalidita zanikla ke dni 6. 4. 2020, tj. ke dni projednání lékařem OSSZ Plzeň-město. Posudková komise u žalobkyně shledala stejné postižení jako žalovaná, totiž postižení podle kapitoly VI, položky 1b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. stav po dětské mozkové obrně, reziduální levostranná hemiparéza lehkého stupně s lehkým funkčním postižením. Podle posudkové komise nebyl dán důvod pro ponechání v prvním stupni invalidity, a to díky stabilizaci zdravotního stavu žalobkyně.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity včetně pracovního doporučení. Podle něj žalobkyně není schopna práce spojené s těžkou fyzickou námahou a manipulací s těžkými břemeny. Vyhovující je současné zařazení, které žalobkyně zvládá vykonávat pracovní činnost v plném pracovním úvazku.
12. Vůči posudku žalobkyně namítla, že se závěry posudkové komise nesouhlasí. Její stav se neměnný a nijak se nezlepšil. Není tedy důvod pro snížení poklesu pracovní schopnosti z původních 40 % na 25 %. Komisi nebyla osobně vyšetřena, byť to žádala. Žalobkyně je vyučena v technicko-administrativním oboru, avšak není schopna sedavého zaměstnání.
13. Posudek ovšem na tyto námitky poskytuje úplnou odpověď. Komise zohlednila napadání na levou nohu i levostrannou hemiparézu po dětské mozkové obrně. Z posudku (ve spojení s posudkem z 1. 7. 2020 vypracovaným v námitkovém řízení a předchozím posudkem lékaře okresní správy sociálního zabezpečení z 8. 4. 2015) plyne nikoliv to, že by došlo k zásadnímu zlepšení zdravotního stavu žalobkyně, ale k adaptaci na její zdravotní stav – výkonu práce na plný úvazek – za současného snížení hmotnosti. Právě výkon práce v částečném úvazku a ztížení mobility z důvodu hmotnosti byly jedním z důvodů pro přiznání invalidity v roce 2015.
14. Nové předložené lékařské zprávy nejsou pro posouzení významné, neboť z nich nijak neplyne, že by vypovídaly o skutkovém stavu v době vydání rozhodnutí žalované. Jasně z nich plyne pouze to, že u žalobkyně teprve začíná syndrom karpálního tunelu.
15. Obsahově se tedy *posudek úplně odpovídá na námitky žalobkyně. Soud proto posudek*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Za tohoto stavu nemůže být důvodem pro doplnění dokazování – jakkoliv jinak pochopitelný – nesouhlas s hodnocením posudkové komise v naději, že po osobním vyšetření posudková komise může změnit svůj závěr.

16. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že **pracovní schopnosti žalobkyně poklesly o 25 %, což podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění neodpovídá invaliditě. Zánik invalidity byl dán ke dni 6. 4. 2020.**
17. Z uvedených důvodů nedošlo k vadám v řízení před žalovanou a její rozhodnutí č. j. 815 930 7387-44091-HS ze dne 13. 7. 2020 je v souladu se zákonem. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádná z účastnic proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 26. února 2021

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce